

Fåraherden

Ej för fort.

Alfred Tofft.

1. O - la satt på en sten och sang,
2. Ljungen su-sa-de, mol-net gled,

Runt om-kring honom få-ren sprang,
Längtans brand i hans hjär-ta sved,

3. Kvar väl höll honom hed och land,
modersblicken dock starkast band.
4. Men en dag gav sig Ola av,
stod med ens vid det vida hav.
5. Ögat glänste och tären föll,
intet mer honom bunden höll.
6. Över haven så herden for,
fåren står där nog än och glor.
7. Ack, de kunna ju ej förstå
längtans färd över böljor blå.

Efter Jeppe Aakjær.